

Příloha č. 2

Kouzlo nekouzlo zobcové flétny

Autor: Barbora Navrátilová

Stopáž: 15 minut 26 vteřin

Aktéři:

Hana Bubeníčková (HB)

Jakub Kydlíček (JK)

Marie Krátká (MK)

žačky ZUŠ: Anna (A), Justýna (J), Klára (K), Barbora (B)

Čas	Obraz	Zvuk
00:00-00:04	Titulky: Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy uvádí publicistický dokument Barbory Navrátilové	Ticho
00:04-00:20	Sekvence souborové hry starších žaček a studentek v učebně na soustředění Titulky: Kouzlo nekouzlo zobcové flétny	Hudba – souborová hra na zobcovou flétnu
00:20-00:53	Polodetail HB Titulky: Hana Bubeníčková, učitelka zobcové flétny Prostřihy – sekvence starších žaček souboru v učebně	S: Zobcová flétna je opravdu nástroj, který je stejně hodnotný jako jiné dechové nástroje. Ponižování až degradování tohohle nástroje mi nepřijde úplně v pořádku a správné. Když už na flétnu dokážou něco zahrát jako pokročilejší nebo starší žáci. Ale slyší právě od toho okolí, ty hraješ jenom na zobcovou flétnu, proč nehraješ na něco jiného. Tak tam samozřejmě ty pochyby u žáků jsou. Ruchy z místnosti
00:54-01:19	Polodetaily dívek Titulek: Anкета žaček ZUŠ Titulek: Anna, Justýna, Klára, Barbora	S (A): Se tak jako pozastaví a říká, hraješ na flétnu, no, na tu jsem hrála ve školce. Nebo ty hraješ na příčku? Ne, hraju na zobcovou. S (J): Taky, pozastaví se, a pak řeknou, tak to musí být jednoduchý, ne? Na to hrajou děti ve školce. S (K): Jako se diví, že hraju na flétnu. Ještě v tomhle věku. Jakože na zobcovku, ne na příčnou nebo jinej nástroj. S (B): Protože to není nástroj. Že na to dokáže zahrát každý dítě.
01:20-01:34	Polodetail HB	S: Že mě nepřekvapily. Protože s těma holkama pracuju, vedu je. A vím, že i na půdě naší hudební školy se setkaly s tědletěma názorama.
01:35-02:08	Sekvence záběrů z výuky se starší žačkou	S, Ruchy – klavír, flétna
02:09-	Polodetail HB	S (HB): Myslím si, že je to asi v té široké veřejnosti, která třeba není úplně teda hudební a není odborná.

02:38	Sekvence záběrů z výuky mladšího souboru	AS (HB): Tak tím, že svoje dítě vedou do mateřské školky, možná je to právě branný automaticky tak, že zobcová flétna je jakousi hračkou z mateřské školy a že si třeba ještě s tou hračkou mohou pohrát na té základní umělecké škole.
02:39- 03:08	Polodetail JK Titulek: Jakub Kydlíček, zobcový flétnista Prostříhy na cembalo	S: Já se setkávám s tím, že tak ten nástroj jako něco podřadného a neúplného vnímají neodborníci nebo nepoučení laici. A spíše právě se s tím setkávám v kontextu základních uměleckých škol, anebo ještě spíše základních škol jako takových. Naštěstí v oblasti toho vyššího vzdělávání, jako jsou třeba konzervatoře, ten trend už ustoupil
03:09- 03:17	Detail na MK	Ruchy – hra na flétnu
03:18- 03:36	Polodetail MK Titulky: Marie Krátká, studentka Pražské konzervatoře	S: Na zušce, na kterou jsem chodila, tak většina pedagogů i studentů, kteří hráli na jiný nástroj, tak vždycky spíš říkali, že je to nástroj pro začátečníky a že na to nejde nic zahrát. Ale tady na konzervatoři, všichni ten nástroj uznávají.
03:37- 03:52	Polodetail HB	S: To, že malé dítě začíná na ten nejdostupnější dechový nástroj. Asi se ta flétna dostala do nějaké pozice, že je to nástroj takzvané startovací.
03:53- 04:09	Sekvence výuky mladšího souboru v učebně ZUŠ	S (HB), Ruchy z místnosti
04:10- 04:38	Polodetail HB Prostříhy z učebny souborů	S: Flétna je jednak svojí pořizovací cenou velmi dostupná. Dalším aspektem je nízká hmotnost. Malé dítě, které neunesou velký dechový nástroj, byť teda má tu touhou třeba se naučit na lesní roh, pozoun, na fagot. Tak nemůže hned začít na tyhle velké nástroje. Tak začínají opravdu v těch dechových nástrojích na zobcovou flétnu.
04:39- 05:15	Sekvence záběrů z individuální výuky HB s žákem	S (HB), Ruchy – vyluzování tónu
05:16- 05:25	Polodetail HB	S: Nezákladnější aspekt, že na flétnu vyloudí tón úplně každý. Otázka je, jak kvalitní ten tón je.
05:25- 06:18	Polodetail MK Prostříhy na fotografie Pak detail na MK Prostříhy na nástroje	S: Vlastně ta flétna je nejjednodušší, jak se na ní ze začátku naučit. Je spousta pak věcí, když na ní máme hrát kvalitně, co se musí řešit. Ale člověk se na ní naučí nejrychleji. AS: Žádný nástroj jiný nemá tolik typů ladění a vlastně velikostí. Třeba flétna má přes dvacet velikostí: S: Asi od deseticentimetrový flétny, která se jmenuje garklein. Pak je asi přes tři metry vysoká flétna. Tak to jako žádný jiný nástroj nemá, takový rozsahy. S: Skrz to moje studium na zušce. Tak jsem si prošla vlastně všemi hlasy. Nejdřív jsem hrála v soprán, pak altu, v tenoru, a nakonec jsem skončila s basem. To je třeba na téhle fotce.
06:19- 06:43	Polodetail HB Prostříhy na zobcové flétny	S: Takový ten základ je soprán, alt, tenor, bass, kde se střídá sopránová c-ladění, altová f-ladění. V té době, dřívější, se hrálo na různé ladění fléten, kdy byly laděny do tóniny G, A, D. Úplně nádherné flétny jsou basový a kontrabasový, který jsou opravdu velký dva metry, přes dva metry.
06:43- 06:55	Celek na mladší soubor v učebně	S (HB), ruchy
06:55- 07:14	Polocelk soubor Polodetail JK Detail JK	AS (JK): Kvalifikovaných učitelů do nedávna tady byl zoufalej nedostatek. S: Teď je jich o něco víc. Ale pořád je to tak, pakliže je dítě zapsáno do základní umělecké školy, tak má velkou pravděpodobnost, že na začátku se bude učit na zobcovou flétnu a bude ji učit někdo. Kdo k tomu za a nemá vztah a za bé nemá kompetenci.

07:15- 07:29	Sekvence individuální výuky HB s žačkou	AS, ruchy – klavír a flétna
07:30- 08:02	Polodetail HB	S: Já sama jsem teda hobojistka. Vystudovala jsem ho na konzervatoři. A pamatuju si na svoje začátky, když jsem teda po prvně měla vyloudit nějaký tón na hoboj, tak to opravdu nebylo nic jednoduchého. Ale až když jsem se opravdu setkala s tím, co všechno na tu zobcovou flétnu musím zvládnout a že technika dechu je opravdu jiná a že k tomu nástroji musím přistupovat specificky oproti tomu hoboji, tak teprve jsem pochopila, že to opravdu není žádná legrace.
08:03- 08:17	Sekvence individuální výuky HB s žačkou	Hudba – Hra na flétnu a klavír
08:18- 08:41	Polodetail HB Polocelek HB a souboru	S: Setkala jsem se s dětma, které trpěli dýchacíma problémama a jejich rodiče brali zobcovou flétnu jako léčebný nástroj, aby si teda posílily dechový aparát. Asi ta flétna taky pomáhá, ale nemůže to být úplně primární důvod studovat zobcovou flétnu. Hudba – hra na flétnu
08:42- 09:28	Polodetail MK Titulky: Marie Krátká, studentka Pražské konzervatoře Prostřihy – dřevěné flétny	S: Tím, že jsem vůbec začala přemýšlet, že bych se tý flétně víc věnovala nebo že mě to víc zajímá. AS: Tak to bylo, když moje učitelka na klavír, která se mnou hraje, tak řekla, že bych mohla jít soutěžit. Tak vlastně potom jsme kontaktovali pana profesora Kydlíčka, který učí na Pražské konzervatoři i zároveň na Masarykově univerzitě zobcovku. A pak jsme pořídili dřevěné flétny, začalo mě to mnohem víc bavit. S: Když jsem se právě připravovala na soutěž, tak to, že jsem se dostala do krajského kola a získala jsem druhou cenu, tak to pro mě bylo skvělé. Pak vlastně mě napadlo, že bych se mohla hlásit na konzervatoř. A to, že jsem se tam dostala, byl velkej šok.
09:29- 09:41	Polodetail MK Pak detail na MK a noty	Hudba – hra na flétnu
09:42- 10:06	Polodetail HB Titulky: Hana Bubeničková, učitelka zobcové flétny Prostřihy	S: Musím říct, že i mě to teda zasáhlo, protože je to moje první žačka, která se dostala na konzervatoř a měla zájem jít dál a studovat. Ale neméně mě těší, když se ke mně vrací studentky, které už ke mně nechodí na hodiny, ale ta flétna je pro ně natolik důležitá a relaxující asi a potěšující, že ke mně chodí do velkého souboru.
10:07- 10:30	Sekvence z generální zkoušky před koncertem	Hudba – souborová hra
10:31- 10:50	Polodetail JK Titulek: Jakub Kydlíček, zobcový flétnista Prostřihy	S: Být jako v dnešním světě zobcovým flétnistou a hrát na zobcovou flétnu dobře, znamená především myslet velmi komplexně. Všichni zobcový flétnisté vyučují, takže musí nějakým způsobem ovládat didaktiku. Ten obor je zkrátka jaksí v tomhle velmi široký a je snadné sklouznout do několika takových klišé.
10:52- 11:18	Sekvence z individuální výuky HB – vysvětlování délek not	S, AS, ruchy
11:18- 11:56	Polodetail HB Sekvence z přípravy mladšího souboru v učebně na soustředění	S: Na úrovni základní umělecké školy, by každý žák měl mít tu svobodu a možnost si vybrat svobodně nástroj, na který chce hrát, v rámci dechových nástrojů. A ne být jenom přesvědčován kantorem, ... AS: (...), který učí klarinet nebo pozoun nebo jiný dechový nástroj, že ten jeho nástroj je ten správný. A že zobcová flétna se musí opustit třetím ročníkem a od čtvrtého ročníku, kdy většinou nastává ta změna, tak že zobcová flétna tímhle automaticky končí. Já tohohle názoru opravdu nejsem.

11:57- 12:35	Detail – noty, stojan Celek – HB diriguje soubor	S, ruchy – tleskání, hudba – souborová hra
12:35- 12:53	Polodetail JK	S: Než abych chodil a někoho přemlouval, podívejte se, zobcová flétna je taky nástroj, tak to by mi ubíralo čas a energii na to ten obor dělat dobře. Pakliže se o to někdo nechce zajímat a nechce to přijmout, tak je to jeho věc a mně je to vlastně jakoby úplně jedno.
12:53- 13:09	Polodetail HB	S: Pokud je někdo hudebník, ale i není hudebník, tak si myslím, že už musí poznat, že ta úroveň je taková, že to není jen lidová písnička. Nejlepším důkazem je vystoupit na koncertě a zahrát.
13:09- 15:04	Sekvence ze závěrečného koncertu mladšího souboru	S, hudba – souborová hra, ruch – diváci, potlesk
15:04- 15:26	Celek souboru do černé Titulky: Dokument vznikl jako součást praktického bakalářského projektu. Autor: Barbora Navrátilová, Vedoucí práce: PhDr. Martin Lokšík Poděkování patří Základní umělecké škole Lounských, Hance Bubeníčkové, Jakobovi Kydlíčkoví, Marii Krátké, souborům zobcových fléten Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy ©2020	Ruch – potlesk, ticho